

دکتر ذکاوت در سال ۱۳۰۹ در خانواده ای روحانی در شیراز متولد شدند. ایشان تحصیلات عالی خود را در رشته دارو سازی در دانشگاه تهران ادامه داده و در سال ۱۳۳۵ فارغ التحصیل گردیدند. در سال ۱۳۳۷ در دانشگاه شیراز استخدام شده و فعالیت آموزشی خود را در آزمایشگاه شیمی دانشکده پزشکی شروع کردند. در سال ۱۳۴۰ به منظور تحصیل در رشته بیوشیمی در دانشگاه تنسی آمریکا بورسیه شدند. پس از اخذ مدرک فوق لیسانس در سال ۱۳۴۳ فعالیت آموزشی خود را در گروه بیوشیمی دانشگاه شیراز ادامه دادند. دکتر ذکاوت در سال ۱۳۷۴ به افتخار بازنشستگی نائل شدند و در آبان ماه ۱۳۹۴ به رحمت ایزدی پیوستند. آقای مهندس علی ذکاوت و خانم دکتر پروین ذکاوت ثمره ازدواج ایشان با خانم زهرا احسان هستند. دکتر ذکاوت از ذهن فعالی برخوردار بوده و در سرتاسر عمر حتی تا آخرین لحظات به مطالعه بسیار علاقمند بودند. علاوه بر مقالات علمی، کتاب های دستورالعمل آزمایشگاه بیوشیمی و ارتباط غذا و سرطان از تالیفات ایشان می باشند. ذیلا نظر همکاران دکتر ذکاوت در مورد ایشان ملاحظه می گردد.

دکتر محمود وصال: کلمات طنز ایشان زبانزد خاص و عام بود.

دکتر احمد مرآت: خاطرات بیش از ۳۰ سال همکاری بسیار نزدیک علمی و اجتماعی خود را با مرحوم دکتر ذکاوت هرگز از یاد نخواهم برد. سلامت نفس و صداقت در همه امور از ویژگی های ذاتی ایشان بود. همواره گشاده رویی، حسن رفتار و سعه صدر وی الهام بخش همکاران جوانتر خود در محیط کاری بود.

دکتر رسول عبدالرسول نیا: افتخار شاگردی زنده یاد دکتر ذکاوت را در آزمایشگاه های شیمی عمومی و بیوشیمی در سال ۱۳۳۸ داشتم. در سال های بعد نیز بعنوان همکار از تجارب و اندیشه های ایشان در سطح آموزشی بهره مند شدم. انسانی خوش مشرب، خوش محضر و بذله گو بود و اطلاعات وسیعی در زمینه های تاریخ اجتماعی ایران و سیر تحولات تاریخی اجتماعی جهان داشت.

دکتر علی اکبر اوجی: صداقت از ویژگی های شخصیتی بارز دکتر ذکاوت بود. ایشان هیچ موضوعی را بدون دارا بودن اساس منطقی و علمی نمی پذیرفتند.

دکتر معصومه اکملی: شوخ طبعی یکی دیگر از ویژگی های دکتر ذکاوت بود. در هر جمعی که ایشان حضور داشتند موجب انبساط خاطر می شدند. ایشان شنای زیادی نسبت به تحولات اجتماعی و تاریخی داشتند.

دکتر زهره مصطفوی پور: ایشان در حالی که بسیار منضبط و مقرراتی بودند همواره چهره ای گشاده داشته و در جلسات با مطرح نمودن مطلب طنزی و یا ضرب المثل بجا و زیبایی جو گروه را لطیف و شاد می نمودند.

دکتر مرگان راستی: روی خوش و سخنان زیبا به همراه داستان های شیرین در گفتار ایشان از خاطرات خوب دوره دانشجویی اینجانب در گروه بیوشیمی می باشد.